
Lyriikan kieli on:

Ladattua

– merkityksistä rikasta

Tiivistä

– vähässä paljon
– lyhentäen vertaavaa
(kuvat)
– aukkoihin lataavaa

Havainnollista

– aistit

Yksilöivää

– yleinen korvataan
yksityisellä

Yleistyvää

– yksityisen kokemuksen
on puhuteltava myös
muita

Tarkkaa

Yllättävää

(paradoksi, ironia jne.)

Epäsuoraan ilmaisevaa

– kielen piilomerkitykset)

Mitä lyriikka ei ole:

—
Säkeisiin pätkittyä proosaa

—
Käsitekielistä ajatusraporttia

—
Loppusointujen keksimistä

—
Ajatusten ja ideoiden suoraa
välittämistä

—
Omien yksityisten tapahtumien,
ajatusten ja tunteiden
päiväkirjamaista tallentamista

—
Todellisuuden jäljentämistä

—
Selittämistä, opettamista,
väittämistä: oman maailmankat-
somuksen tyrkyttämistä.

—
Kielikuvien, vertausten,
metaforien liimaamista irrallisiksi
koristeiksi

—
Runoilemista (jonkun kuvitellun
runokielen jäljentämistä)
